

Kraków, dn. 20.04.2023

Dr hab. Ewa Gumul, prof. UŚ
Instytut Językoznawstwa
Uniwersytet Śląski w Katowicach

**Ocena dorobku naukowego i osiągnięcia habilitacyjnego dra Pawła Korpala
w związku z postępowaniem habilitacyjnym
w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie językoznawstwo
prowadzonym przez Radę Naukową Dyscyplin Językoznawstwo i Literaturoznawstwo
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu**

Na mocy uchwały nr 146/RND/SNJL/2022/2023 Rady Naukowej Dyscyplin Językoznawstwo i Literaturoznawstwo Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 16 lutego 2023 r. w sprawie nadania Panu Pawłowi Korpalaowi stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie językoznawstwo została powołana jako recenzentka w wyżej wymienionym postępowaniu habilitacyjnym.

1. Sylwetka Habilitanta

Dr Paweł Korpala uzyskał tytuł magistra filologii angielskiej z filologią germańską o specjalności tłumaczenie konferencyjne na Wydziale Neofilologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w roku 2012 na podstawie pracy *On language-pair specificity in sight translation: An eye-tracking study* napisanej pod kierunkiem dr hab. Agnieszki Chmiel, prof. UAM. Dwa lata później uzyskał również tytuł magistra filologii o specjalności skandynawistyka, a w 2017 tytuł magistra psychologii, co jest szczególnie istotne i cenne w kontekście tematyki jego badań naukowych. Praca doktorska dra Pawła Korpala, na

podstawie której uzyskał w 2016 roku stopień doktora nauk humanistycznych, łączy te dwa obszary zainteresowań. Ta wysoko oceniana w środowisku praca (cf. recenzja Magdaleny Bartłomiejczyk w czasopiśmie *Target*, 2021), opublikowana jako monografia w prestiżowej serii wydawniczej *Outstanding WA dissertations* wydawnictwa UAM, dotyczy językowych i psychologicznych wskaźników stresu w tłumaczeniu symultanicznym. Dysertacja ta została napisana pod kierunkiem dwóch wybitnych specjalistek z dziedziny translatoryki: dr hab. Bogusławy Whyatt, prof. UAM oraz dr hab. Agnieszki Chmiel, prof. UAM. Zdobycie tak wszechstronnych kwalifikacji dało Habilitantowi znakomite podstawy do prowadzenia interdyscyplinarnych badań naukowych łączących językoznawstwo, psychologię oraz kognitywistykę. Po obronie pracy doktorskiej dr Paweł Korpala został zatrudniony jako adiunkt w Zakładzie Studiów nad Przekładem Wydziału Anglistyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

2. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe Habilitant przedstawił cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych „Psychofizjologia języka i afektu w tłumaczeniu ustnym” opublikowanych w czasopismach naukowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b.

Oceniając wskazane przez dra Pawła Korpala osiągnięcie naukowe, należy przede wszystkim podkreślić, że cykl ten tworzy spójną tematycznie i bardzo dobrze przemyślaną całość. Habilitant bada zależność pomiędzy językiem a afektem w pracy tłumacza posługując się metodologią psychofizjologiczną, którą łączy w wybranych pracach z metodami samoopisowymi (kwestionariusze i wywiady). Używane przez niego metody to: okulografia, przewodnictwo skórne, analiza tętna oraz kwestionariusz SUPIN. Dr Paweł Korpala posługuje się tymi metodami w sposób świadomy i przemyślany. Każde z badań zostało zaprojektowane z dbałością o najdrobniejsze szczegóły. Co bardzo istotne, jest też w pełni świadomy ograniczeń tych metod. Zastosowanie tak złożonej metodologii pozwoliło mu na uzyskanie bardziej obiektywnych wyników, a tym samym lepsze zrozumienie badanych zagadnień.

Niewątpliwie jedną z najmocniejszych stron przedstawionego do oceny osiągnięcia jest sposób, w jaki zostało zaprojektowane każde z badań. Często spotykanym niedociągnięciem prac przekładoznawczych jest nieprecyzyjny i zbyt ogólny opis procedury badawczej, a także liczne błędy metodologiczne. Na tym tle prace dr Korpala zdecydowanie wyróżniają się. Można je wręcz uznać za modelowe. Każdy eksperyment został precyzyjnie opisany, dzięki czemu bez trudu można odtworzyć wybraną metodologię replikując dane badanie. Podziw budzą także przemyślane w najdrobniejszych szczegółach same projekty badań, począwszy od określenia celów i sformułowania osadzonych w literaturze przedmiotu hipotez, poprzez określenie kryteriów doboru i kontrolowanej modyfikacji tekstów do tłumaczenia, aż po dobór właściwych zmiennych i eliminację zmiennych zakłócających. W swoich pracach Habilitant szczegółowo uzasadnia każdą z decyzji badawczych, co świadczy o dużej świadomości stosowanej metodologii i jego dojrzałości jako badacza. Nie ukrywam, że w swojej dotychczasowej pracy naukowej niejednokrotnie wzorowałam się na pracach dr Korpala projektując własne badania. Publikacje Habilitanta posłużyły mi także jak doskonały materiał egzemplifikacyjny do zajęć z metodologii badań naukowych na studiach magisterskich oraz kursu przygotowującego doktorantów do publikowania prac w czasopiśmie.

Kolejnym atutem prac dra Korpala jest ich oryginalność. Można śmiało stwierdzić, że każda z nich wypełniała lukę badawczą i przyczynia się w znaczący sposób do rozwoju dyscypliny. W rzeczywistości, ze względu na prawdziwie interdyscyplinarny charakter badań Habilitanta, jego prace przyczyniają się do rozwoju wielu dziedzin nauki, włączając w to nie tylko translatorykę i językoznawstwo, ale również psychologię i kognitywistykę. Co szczególnie istotne, prace dr Korpala mają także wymiar praktyczny, bezpośrednio przekładając się na praktykę zawodu tłumacza. Uzyskane przez niego wyniki mogą posłużyć, między innymi, do poprawienia warunków pracy tłumaczy oraz wypracowania strategii radzenia sobie ze stresem i negatywnymi emocjami.

Przedstawiony do oceny dorobek publikacyjny Habilitanta świadczy także o jego umiejętności pracy w zespole i współpracy z innymi badaczami. Część ze wspomnianych publikacji powstała we współautorstwie z innym badaczami i uważam to za niewątpliwą atut tych badań. Współpraca z innym badaczem oznacza niejednokrotnie dodatkowe trudności, a

prace powstałe w rezultacie bywają niespójne. Zarzut ten nie odnosi się jednak do prac współtworzonych przez Doktora Korpala. Każda z nich tworzy spójną, dopracowaną w najdrobniejszych szczegółach całość. Należy również podkreślić, że rodzaj prowadzonych przez Habilitanta badań charakteryzuje się bardzo złożoną i niezwykle czasochłonną metodologią. Badanie te nie byłyby zatem możliwe do zrealizowania na taką skalę przed jednego badacza.

Na szczególną uwagę zasługuje też fakt, że wszystkie wchodzące w skład osiągnięcia prace zostały opublikowane w wiodących czasopismach naukowych, w znakomitej większości zagranicznych, uznanych za najbardziej prestiżowe w środowisku translatologów. Zapewnia to znakomitą rozpoznawalność autorom. Tak też się stało w przypadku dr Pawła Korpala, którego prace są doskonale znane w środowisku i szeroko cytowane. O rozpoznawalności autora na arenie międzynarodowej świadczą też liczne zaproszenia do prestiżowych i opiniotwórczych publikacji, takich jak „The Routledge Handbook of Conference Interpreting” (red. Michaela Albl-Mikasa i Elisabet Tiselius, 2022) czy “The Routledge Handbook of Translation, Interpreting and Bilingualism” (red. Aline Ferreira i John W. Schwieter, 2023).

Habilitant wyróżnia w swoim dorobku cztery główne grupy tematyczne, a mianowicie: psychofizjologię stresu doświadczanego przez tłumaczy, psychofizjologię emocji w tłumaczeniu ustnym, psychofizjologię przetwarzania liczb w tłumaczeniu symultanicznym oraz metodologię psychofizjologicznych aspektów tłumaczenia.

Na cykl dotyczący psychofizjologii stresu doświadczanego przez tłumaczy ustnych składają się dwie prace: *Interpreting as a stressful activity: physiological measures of stress in simultaneous interpreting* (2016) oraz *Stress experienced by Polish sworn translators and interpreters* (2021). Z pierwszej z tych prac Autor przedstawia wyniki badania eksperymentalnego dotyczącego wpływu tempa wygłaszania tekstu wyjściowego na stres doświadczany przez tłumaczy konferencyjnych. W badaniu tym wykorzystano dwa wskaźniki psychofizjologiczne: tętno i ciśnienie krwi, a także relacje samych tłumaczy uzyskane za pomocą wywiadów. Pracę należy uznać za przełomową. Jest jedną z pierwszych prac translatorycznych stosujących wskaźniki psychofizjologiczne (obok prac Klonowicz 1994, Kurz 2003 i Moser-Mercer 2005). Jest także jedną z niewielu w tamtym okresie, która łączy metody

obiektywne (wskaźniki psychofizjologiczne) i subiektywne (bezpośrednie relacje tłumaczy). Pozwala to z pewnością na lepsze zrozumienie badanych zjawisk.

Znakomitym uzupełnieniem tego artykułu jest druga z prac składających się na ten cykl zatytułowana *Stress experienced by Polish sworn translators and interpreters* opublikowana w 2021 w prestiżowym czasopiśmie translatorskim *Perspectives*. Praca stanowi kompleksowe studium czynników związanych ze stresem doświadczanym przez tłumaczy przysięgłych. W tym badaniu Autor posługuje się samodzielnie zaprojektowanym kwestionariuszem, a zebrane w ten sposób dane dotyczą takich aspektów jak czynniki stresogenne w pracy tłumacza przysięgłego, objawy chorobowe związane z wykonywaniem tego zawodu, zadowolenie z pracy oraz style radzenia sobie ze stresem. Oprócz niewątpliwych atutów tej publikacji, takich jak dyscyplina badawcza, znakomicie zaprojektowany kwestionariusz i wnikliwa analiza, jest to przede wszystkim bardzo potrzebna praca, która w moim odczuciu może wiele zmienić w zawodzie tłumacza przysięgłego i wpłynąć na jego lepsze zrozumienie przez pracowników wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania.

Kolejny wyodrębniony przez Habilitanta cykl dotyczy psychofizjologii emocji w tłumaczeniu ustnymi, a dokładniej przetwarzania języka emocjonalnego przez tłumaczy ustnych, i obejmuje dwie bardzo istotne dla rozwoju dyscypliny publikacje: *Investigating interpreters' empathy: Are emotions in simultaneous interpreting contagious?* (2019) oraz *On the potential impact of directionality on emotion processing in interpreting* (2021). W obu pracach zastosowano z powodzeniem triangulację metod psychofizjologicznych (badanie przewodnictwa skórniego) i samoopisowych (kwestionariusz SUPIN S30 badający skalę uczuć pozytywnych i negatywnych), co podnosi wiarygodność uzyskanych wyników i przyczynia się do lepszego zrozumienia badanych zjawisk. Pierwsza z tych publikacji, opublikowana w renomowanym czasopiśmie translatorskim *Target: International Journal of Translation Studies*, powstała we współpracy z Profesorem Aleksandrą Jasielską, koncentruje się na zjawisku zarażenia afektywnego. Autorom udało się potwierdzić hipotezę zakładającą, że tłumacze mogą doświadczać tych samych emocji co mówcy tłumacząc teksty mocno nacechowane emocjonalnie. Wątek przetwarzania języka emocjonalnego Habilitant kontynuuje w kolejnej pracy, która tym razem powstała przy współpracy z dr Katarzyną Jankowiak. W tej pracy badacze koncentrują się na wpływie kierunkowości na emocje, których doświadczają

tłumacze. To kolejne precyzyjnie zaprojektowane badanie eksperymentalne, które stanowi znaczący wkład w rozwój translatoryki, pomimo, że mamy tu do czynienia z badaniem pilotażowym. W moim odczuciu oba badania przekładają się na praktykę tłumaczeniową i mogą wpłynąć na udoskonalenie, między innymi, metod szkolenia tłumaczy. Tematyka poruszana w publikacjach z tego cyklu ma też ścisły związek z dobrostanem tłumacza. Dlatego uważam, że w cykl ten znakomicie wpisuje się także najnowsza publikacja Pawła Korpala i Christophera Mellingera *Self-care strategies of professional community interpreters: An interview-based study* opublikowana w 2022 roku w czasopiśmie *Translation, Cognition & Behaviour*. Mimo, że Habilitant nie podaje jej w wykazie publikacji podlegających ocenie, warto wspomnieć o tej wartościowej publikacji i jej praktycznym wymiarze. Dzięki wywiadam przeprowadzonym z dwudziestoma tłumaczami środowiskowymi, Autorom udało się zebrać unikalne dane na temat ich strategii radzenia sobie z emocjami i stresem w pracy tłumacza oraz dbania o własny dobrostan. Wierzę, że popularyzacja wyników tego cyklu może znacząco poprawić komfort pracy tłumaczy i pozwolić im uniknąć wypalenia zawodowego.

W pracach składających się na trzeci cykl tematyczny (powstały we współpracy z dr Katarzyną Stachowiak-Szymczak), Autorzy opisują swoje badania nad psychofizjologią przetwarzania liczb w tłumaczeniu symultanicznym. Co szczególnie istotne, na badania składające się na ten cykl dr Paweł Korpala, jako kierownik projektu, uzyskał finansowanie Narodowego Centrum Nauki w ramach konkursu PRELUDIUM, co już samo w sobie jest bardzo znaczącym osiągnięciem naukowym. W artykule otwierającym ten cykl *The whole picture: Processing of numbers and their context in simultaneous interpreting* z 2018 roku, badacze wykorzystują metodę okulografii aby zbadać przetwarzanie liczebników oraz ich językowego kontekstu przez profesjonalnych tłumaczy konferencyjnych oraz studentów tłumaczenia. Należy podkreślić, że w czasie gdy Autorzy zbierali dane do tego projektu, tylko nieliczni badacze prowadzili badania translatoryczne z wykorzystaniem okulografu, zwłaszcza jeśli mowa o tłumaczeniu symultanicznym. Autorom należą się zatem słowa uznania za wykorzystanie nowatorskich metod badawczych.

Kolejna publikacja z tego cyklu to artykuł opublikowany w renomowanym czasopiśmie *Across Languages and Cultures* pod tytułem *Interpreting Accuracy and Visual Processing of Numbers in Professional and Student Interpreters: an Eye-tracking Study* (2019). Mierząc liczbę fiksacji,

ich długość oraz łączny czas wszystkich fiksacji, Autorzy stawiają sobie za cel zbadanie zależności pomiędzy dostępem do materiałów wizualnych (slajdów) i przedstawianych na nich liczb na wysiłek kognitywny doświadczany przez tłumaczy konferencyjnych. To nowatorskie i niezwykle interesujące badanie jest jednym z pierwszych na temat przetwarzania informacji multimodalnych w tłumaczeniu symultanicznym (nie licząc monografii współautorki pracy) i stanowi bardzo wartościowy wkład w rozwój translatoryki.

Badania okulograficzne nad przetwarzaniem liczb Autorzy kontynuują w artykule *Combined problem triggers in simultaneous interpreting: exploring the effect of delivery rate on processing and rendering numbers* opublikowanym w 2020 roku w jednym z najbardziej rozpoznawalnych i prestiżowych czasopism translatorycznych *Perspectives*. To bardzo wartościowe badanie dostarcza dowodów empirycznych na potwierdzenie powszechnego w środowisku tłumaczy przekonania, że stopień trudności tekstu jest zależny od tempa jego wygłaszania przez mówcę.

Ostatni wątek wyodrębniony przez Habilitanta w przedłożonym do oceny osiągnięciu naukowym dotyczy metodologii psychofizjologicznych aspektów tłumaczenia. Artykuł ten, napisany we współpracy z Profesorem Aną Marią Rojo López, to znakomite kompendium wiedzy na temat metodologii psychofizjologicznej w badaniach translatorycznych. Do tej pory brakowało w dyscyplinie tego rodzaju szczegółowego opracowania, które wyjaśniałoby możliwości zastosowania pomiarów psychofizjologicznych. Wielu przekładoznawców nie podejmuje tego rodzaju badań z braku wiedzy na temat tego rodzaju metod, a w wielu przypadkach byłyby one doskonałym uzupełnieniem innych metod.

Podsumowując ocenę przedstawionego do oceny osiągnięcia naukowego pragnę podkreślić, że badania dra Pawła Korpala mają charakter pionierski i wnoszą istotny wkład w poszerzenie wiedzy o przekładzie ustnym. Można śmiało stwierdzić, że w tym przypadku mamy do czynienia z nauką na najwyższym światowym poziomie. Badania te mają też niebagatelne znaczenie dla dydaktyki przekładu i praktyki zawodu tłumacza. Doktora Pawła Korpala cechuje wnikliwość analityczna, precyzja w doborze elementów składowych badania oraz rzetelność badawcza. Warto też podkreślić, że przedstawione do oceny publikacje zostały napisane doskonałą angielszczyzną akademicką.

3. Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

a. Dorobek publikacyjny

Oprócz przedstawionych do oceny prac, Habilitant może poszczycić się bogatym i bardzo wartościowym dorobkiem publikacyjnym. W pierwszym rzędzie należy wymienić publikacje na zaproszenie, którymi są wspomniane już wcześniej dwa rozdziały w wydawanych przez wydawnictwo Routledge monografiach zbiorowych „The Routledge Handbook of Conference Interpreting” (red. M. Albl-Mikasa i E. Tiselius, 2022) i “The Routledge Handbook of Translation, Interpreting and Bilingualism” (red. A. Ferreira i J. W. Schwieter, 2023). Propozycja napisania rozdziałów do tej serii świadczy o tym, że dr Korpala jest uznawany za wysokiej klasy specjalistę w swojej dziedzinie. Inne świadczące o tym publikacje to szereg recenzji jego autorstwa, które ukazały się w renomowanych periodykach (m. in. *Babel, The Journal of Specialised Translation, Interpreting & Society*). Należy podkreślić, że tej klasy czasopisma publikują wyłącznie te recenzje, o których napisanie same zwrócą się do danego specjalisty. Z dorobku Habilitanta wynika, że otrzymał w swojej karierze wiele takich prestiżowych propozycji. Dorobek publikacyjny dra Korpala obejmuje także liczne artykuły w czasopismach, rozdziały w monografiach, a także wspomnianą już wcześniej monografię, której bardzo pozytywna recenzja ukazała się w renomowanym czasopiśmie translologicznym *Target* (Bartłomiejczyk 2021), co należy odczytać jako wyraz najwyższego uznania tej pracy ze strony redakcji czasopisma, ponieważ tej klasy czasopisma z zasady nie publikują recenzji monografii powstałych na podstawie doktoratu.

b. Wskaźniki naukometryczne

Sumaryczny *impact factor* publikacji Habilitanta wynosi aż 5,722. Jego publikacje notowane są w najważniejszych bazach naukowych. Baza Scopus wykazuje aż 105 cytowań (h-index 6), a Web of Science podaje 86 cytowań (h-index 5). Ponadto aktualnie (na dzień 20.04.2023) w bazie Google Scholar widnieje 360 cytowań prac Habilitanta, a jego indeks Hirscha wynosi 11, co stanowi doskonały wynik i świadczy o jego rozpoznawalności i ogromnym zainteresowaniu jego pracami. Można zatem powiedzieć, że w zakresie działalności naukowej mierzonej liczbą cytowań Habilitant może poszczycić się imponującym wzrostem rozpoznawalności od czasu

uzyskania stopnia doktora. Na podkreślenie zasługuje też bardzo wysoka liczba punktów uzyskanych za publikacje, tj. 1216 punkty według aktualnej punktacji MNiSW.

c. Kierowanie projektami badawczymi lub udział w takich projektach

Jednym z najbardziej imponujących aspektów działalności naukowej dra Pawła Korpala jest jego zaangażowanie w liczne projekty badawcze. Habilitant otrzymał dwa prestiżowe granty finansowane przez Narodowe Centrum Nauki. W latach 2016-2018 był kierownikiem projektu „Przetwarzanie danych liczbowych w tłumaczeniu symultanicznym. Badania okولوجraficzne.” (grant PRELUDIUM), a w roku 2021 rozpoczął projekt „Tłumacz współodczuwający: Język emocjonalny w tłumaczeniu ustnym” (grant SONATA). Samo uzyskanie tych grantów jest już ogromnym osiągnięciem, biorąc pod uwagę jak niewielki procent wniosków grantowych uzyskuje finansowanie w konkursach NCN. Habilitant został też zaproszony jako wykonawca/badacz do udziału w kilku innych projektach finansowanych przez NCN, a także projektu *Inside the virtual booth: the impact of remote interpreting settings on interpreter experience and performance (AIIIC Research Grants 2020)* kierowanego przez dr hab. Agnieszkę Chmiel, prof. UAM oraz dr Nicolettę Spinolo z Uniwersytetu Bolońskiego.

d. Udział w międzynarodowych konferencjach naukowych

Na szczególne uznanie zasługuje też aktywność Habilitanta w życiu naukowym poprzez wygłaszanie referatów na konferencjach naukowych. Dr Paweł Korpala wygłosił referaty na 46 konferencjach, z czego ponad 20 po uzyskaniu stopnia doktora. Znaczna liczba tych referatów wygłoszona została na konferencjach zagranicznych, m.in. w Stanach Zjednoczonych, Danii, Belgii, Niemczech, Norwegii, Portugalii, Hiszpanii i Hong Kongu. Referaty te miały charakter autorski. Warto też wspomnieć o trzech wystąpieniach na zaproszenie. Był to między innymi udział w prestiżowym symposium *Bertinoro Translation Society Workshop (BTS1) - Marcus Wallenberg Symposium* zorganizowanym w 2022 roku w Sztokholmie. Habilitant był również współorganizatorem kilku sesji tematycznych na międzynarodowych konferencjach (m.in. *10th EST Congress w Oslo, 2022*).

e. Staże naukowe

W 2021 roku dr Paweł Korpala odbył staż naukowy w *University of North Carolina* w Stanach Zjednoczonych. Stypendium na ten pobyt uzyskał w ramach programu *Fulbright Senior Award 2020-21*. Realizował tam projekt pt. *Psychological and Physiological Stress in Community Interpreting* współpracując z Profesorem Christopherem Mellingerem.

f. Współpraca z czasopismami naukowymi

Habilitant pełni funkcję redaktora pomocniczego w renomowanym czasopiśmie *The Interpreter and Translator Trainer*. Jest też członkiem Komitetu Redakcyjnego czasopisma *Interpreting and Society: An Interdisciplinary Journal*.

Dr Korpala jest też recenzentem artykułów zgłaszanych do renomowanych czasopism: *Translation & Interpreting Studies*, *Perspectives*, *Target*, *Interpreting*, *The Interpreter and Translator Trainer*, *Frontiers in Psychology*, *International Journal of Bilingualism* i wielu innych.

g. Działalność popularyzatorska

Habilitant aktywnie uczestniczy w popularyzacji nauki. Jego zasługi na tym polu budzą szczerą podziw. Wielokrotnie brał udział w wydarzeniach typu noc naukowców i festiwalach nauki. Pełni też funkcję Ambasadora Programu Fulbright z ramienia Komisji Fulbrighta. Prowadził też szereg warsztatów dla tłumaczy z zakresu tłumaczenia ustnego we współpracy z fundacją FreeLING oraz warsztatów w ramach koła naukowego skierowanych do studentów.

h. Nagrody i wyróżnienia

Dr Paweł Korpala był wielokrotnie nagradzany za swoją działalność naukową, zarówno przed, jak i po uzyskaniu stopnia doktora. Wspomnę tu jedynie o nagrodach przyznanych mu po doktoracie. W roku 2018 otrzymał stypendium Fundacji na rzecz Nauki Polskiej dla wybitnych młodych uczonych, a w rok później przyznano mu nagrodę Komitetu Językoznawstwa PAN za wybitne osiągnięcie naukowe z zakresu językoznawstwa w dowód uznania jego monografii *Linguistic and psychological indicators of stress in simultaneous interpreting*. W 2019 roku otrzymał również stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla wybitnych młodych naukowców. Warto też wspomnieć, że dr Paweł Korpala został finalistą 22. Edycji Nagród

Naukowych POLITYKI w 2022 roku. Mało kto w środowisku translatologów może poszczycić się tak licznymi i prestiżowymi nagrodami. Habilitantowi należą się zatem najwyższe słowa uznania.

4. Wnioski końcowe:

Dr Paweł Korpala jest badaczem przekładu o randze międzynarodowej, szeroko rozpoznawalnym w środowisku translatologów. Jego bogaty i bardzo spójny dorobek po uzyskaniu stopnia doktora potwierdza jego niewątpliwe zasługi naukowe. Liczne artykuły w czasopiśmie, kierownictwo projektów grantowych, udział z referatami w wielu konferencjach międzynarodowych oraz jego aktywność popularyzatorska świadczą o jego dynamicznym rozwoju akademickim od czasu doktoratu. Wskazane osiągnięcia naukowe Habilitanta stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny.

Biorąc pod uwagę powyższe pozytywne uwagi dotyczące jego osiągnięcia habilitacyjnego, dorobku naukowego oraz aktywności jako naukowca i nauczyciela akademickiego stwierdzam, że osiągnięcia naukowe dra Pawła Korpala odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r.

Niniejszym przedkładam więc wniosek o nadanie Doktorowi Korpalowi stopnia doktora habilitowanego. Jednocześnie wnoszę o wyróżnienie osiągnięcia habilitacyjnego dra Pawła Korpala.

Ewa Gumul